

Der er en række undtagelser, hvorefter statsborgere i et andet nordisk land eller et EF-land samt udlændinge med tidsbegrænset opholdstilladelse er fritaget for arbejdstilladelse. Derudover er bestemte grupper af erhvervsudøvere i særlige situationer fritaget for arbejdstilladelse. Det samme gælder visse flygtninge med opholdstilladelse.

Det er hensigten, at såfremt en udlænding, der ikke er omfattet af disse undtagelser, begærer et skattekort udstedt, skal kommunen anmode den pågældende udlænding om at forevise behørig dokumentation for sin arbejdstilladelse, typisk ved forevisning af pas.

Hvis udlændingen ikke har eller ikke kan dokumentere arbejdstilladelse, skal skattemyndighederne kontakte Direktoratet for Udlændinge med henblik på at få oplyst, om udlændingen opfylder betingelserne for at få arbejdstilladelse.

Hvis arbejdstilladelsen er dokumenteret eller Direktoratet for Udlændinge efter kommunens forespørgsel har godkendt, at udlændingen opfylder betingelserne for at opnå arbejdstilladelse, kan skattekort udstedes efter de sædvanlige retningslinjer.

Et udkast til det nævnte SD-cirkulære drøftes for tiden med de implicerede parter. Cirkulæret vil, når det foreligger, blive sendt til Skatte- og Afgiftsudvalget til orientering.

Spørgsmål:

Har ministeren planer om at ændre reglerne for stempeling af købekontrakter, så stempelafgiften beregnes på grundlag af kontraktens restgæld og ikke på grundlag af købesummen for herigennem at give et incitament til størst mulig udbetaling? I benægtende fald udbedes en begrundelse.

Svar:

Spørgsmålet refererer til stempelovens § 41 A, som blev indsat i loven ved lov nr. 699 af 17. oktober 1986 som et element i regeringens initiativer til fremme af opsparingen og nedbringelse af gældsætningen. Bestemmelsen indebærer, at dokumenter om køb af visse typiske varige forbrugsgoder skal stemples med 4 pct. af ve-

derlaget, hvis der gives kredit på mere end 3 måneder med betalingen.

Som svar på spørgsmålet kan jeg i det hele henvise til det af mig den 12. april 1989 fremsatte lovforslag nr. L 227. Forslaget indeholder en ændring af stempelovens § 41 A, således at udbetalingen i kreditkøb stempel-mæssigt behandles lempeligere end restgælden.

Spørgsmål:

Af seneste ombudsmandsberetning fremgår det, at ombudsmanden har måttet opgive at konkludere på sin undersøgelse af en annoncekampagne, som Skatteministeriet havde foranstaltet, fordi der dels i Skatteudvalget dels i henhold til forretningsordenens § 20 var stillet spørgsmål om sagen.

Da det ikke er hensigtsmæssigt, at et medlem eller et udvalg på denne måde uforvarende kan bremse ombudsmandens arbejde, bedes ministeren oplyse, om det vil være muligt at skabe en ordning, således at i det mindste udvalget og i det mindste for spørgsmål under almindelig del får oplysning om, hvorvidt ombudsmanden måtte være i gang med en undersøgelse, der vil kunne bremses, såfremt et udvalgsspørgsmål ikke frafaldes.

Svar:

Ombudsmanden har over for mig oplyst, at han ikke anser sig som inkompetent til at behandle en sag, alene fordi den omfattes af et udvalgsspørgsmål på almindelig del eller et spørgsmål i Folketingets spørgetid.

Jeg kan i øvrigt henvise til ombudsmandens pressemeddelelser af 29. november og 8. december 1988 i tilknytning til den såkaldte »Tamilsag«. Pressemeddelelserne vedlægges.

Det fremgår bl.a. af sidstnævnte pressemeddelelse (side 2), at drøftelserne mellem Retsudvalget og ombudsmanden med henblik på at undersøge mulighederne for en praktisk løsning på »konflikter« af den i spørgsmålet omtalte karakter forsætter.

Jeg finder det rigtigst at afvente udfaldet af disse drøftelser, før jeg indleder nærmere overvejelser om en ordning på Skatteministeriets område.